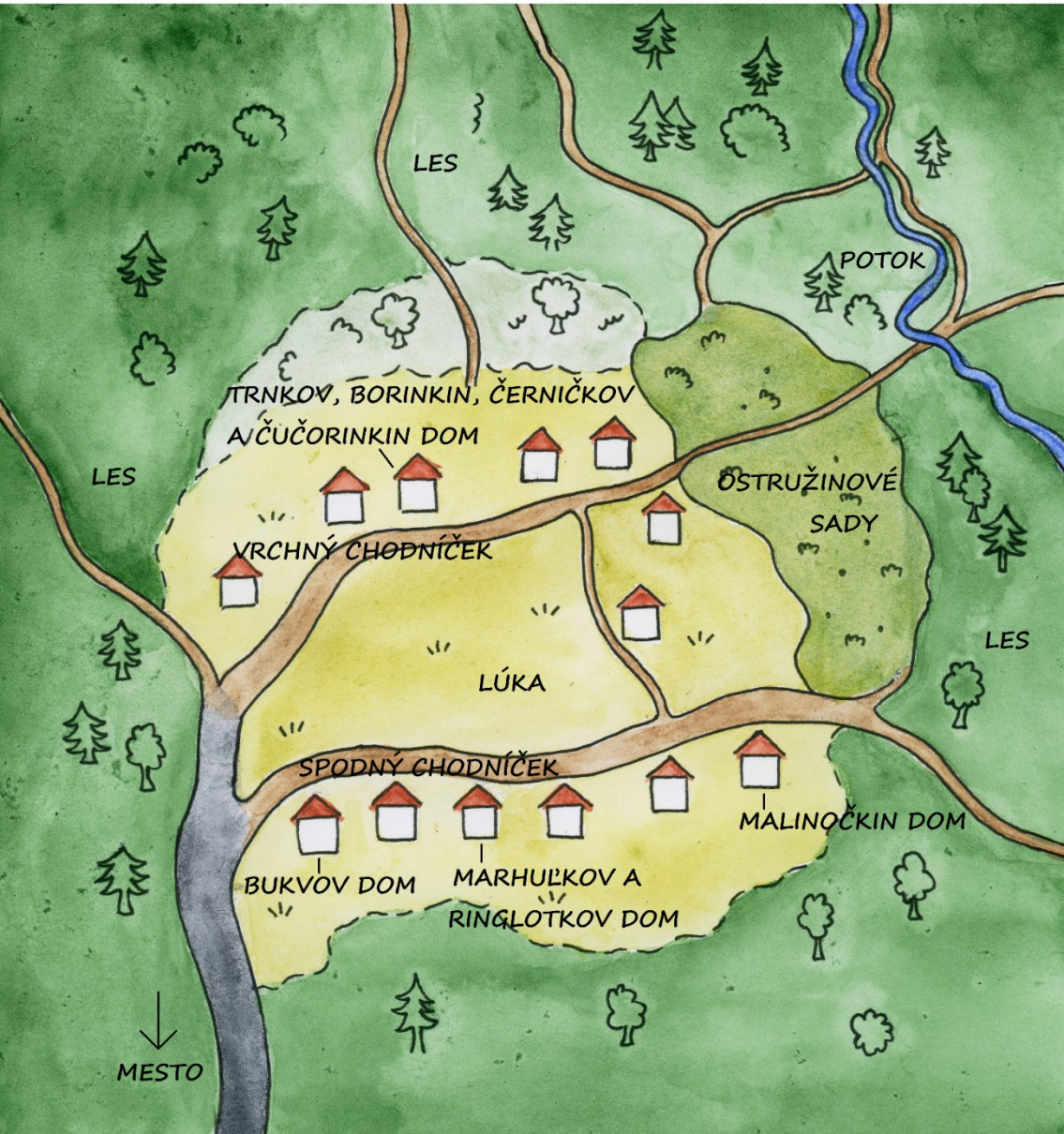

Trnko Strelko

napísala a ilustrovala Katarína Senajová

JUŽNÁ

Text copyright © Katarína Senajová, 2022

Illustrations © Katarína Senajová, 2022

Copyright © Katarína Senajová Publishing, 2022

Všetky práva sú vyhradené. Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať ani rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkolvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez predchádzajúceho písomného súhlasu vlastníka autorských práv.

Vydalo vydavateľstvo Katarína Senajová Publishing v Prešove v roku 2022.

Jazyková korektúra Daniel Vančo.

Tlač: VIENALA s.r.o., Košice

ISBN 978-80-570-4041-5 (tlačená forma)

ISBN 978-80-974275-3-5 (pdf)

ISBN 978-80-974275-4-2 (epub)

ISBN 978-80-974275-5-9 (mobi)

Katarína Senajová

Trnko Strelko

e-kniha

vyšlo aj v tlačenej forme

O Trnkovi

Trnko býval s rodičmi, bratom a dvoma sestrami v prímestskej štvrti Južná, naokolo ktorej rástol hustý les. Všetci obyvatelia Južnej žili úzko spätí s prírodou. Poznali lesné stromy a plody, dokázali rozoznať jedlé a jedovaté rastliny. Veľa z nich sa venovalo zberu lesných a pestovaniu záhradných plodov. O ich vzťahu k záhradníčeniu svedčilo aj to, že na západnej strane Južnej sa pod lesom rozprestierali sady s ovocnými stromami a ostružinami.

Bola to pomerne malá štvrť – pozostávala z niekoľkých domov roztrúsených po lúke, pospájaných dvoma chodníkmi, nazývanými Spodný a Vrchný chodníček. Svoj názov dostala preto, lebo sa nachádzala presne na juh od mesta. Jediná cesta z mesta do Južnej viedla po lese a peším krokom trvala asi pätnásť minút.

Trnkovi rodičia boli veľmi zruční – čo sa dalo, urobili si sami doma. Jeho mama bola známa krajčírka. Doma mala krajčírsku dielňu a šila šaty na objednávky od zákazníkov z celého mesta i okolia. Oco bol domáci majster. S firmou navštevoval byty v meste a opravoval rôzne veci. Pomohol napríklad, keď sa niečo pokazilo na okne alebo keď niekto potreboval vymeniť zárubňu na dverách.

Trnko mal troch súrodencov – brata Černička a sestry Borinku a Čučorinku. Čučorinka bola z nich najstaršia, o

niečo mladší bol Černičko, za nimi nasledoval Trnko a najmladšia bola Borinka.

V Južnej bolo zvykom dávať deťom mená podľa rastlín, ovocia a lesných plodov. Trnko, Černičko, Borinka a Čučorinka dostali svoje mená preto, že rovnako ako ich rodičia mali čierne vlasy a sýtomodré alebo tmavohnedé, priam čierne oči. Ich kamaráti zo susedstva sa zas volali Ringlotko a Marhuľko, lebo ich mama bola náruživá ovocinárka. Na kraji Južnej pod lesom bývala aj Malinočka, najmladšia Trnkova kamarátka. Na rozdiel od ostatných chodila ešte stále do škôlky.

1. Trnkova túžba

Bolo ráno a Trnko spal spoločne so svojimi súrodencami v detskej izbe. Blížil sa čas vstávania a niektorí z nich sa už mrvili. Mama sa práve chystala všetkých zobudiť, keď sa Černičko prehodil na druhý bok a nechtiac kopol Trnka. Trnko otvoril svoje tmavomodré očka a hodil pohľadom po bratovej nôžke.

Potom pozrel na mamu. „Mama... Ja chcem luk. Chcem z neho čo najskôr začať strieľať.“

„Trnko, prestaň,“ ozval sa práve zobudený Černičko. „Prvé slová, ktoré si dnes povedal, sú - chcem luk.“

„A tvoje prvé slová,“ vraví Trnko, „sú - Trnko, prestaň.“

Vtedy sa zobudili aj Borinka s Čučorinkou.

„Už je ráno?“ zašepkala rozospatá Borinka.

„Už je...“ odpovedala jej Čučorinka.

„Ráno, ráno!“ vraví Trnko nahlas. Odhodil perinu na Černička, vyskočil z postele a vyzliekol si vrchnú časť pyžama. Potom sa obzrel a zbadal, že Černičko už nie je v posteli, ako pred chvíľou - tiež vyskočil z postele a začal ho naháňať.

Trnko obehol okolo postele a okolo schodov. Okolo koberčeka, znova okolo schodov a mieril si to okolo mamky do jej krajčírskych dielne. Mama nechcela, aby sa šmykol na koberci a spadol na šijací stroj, tak ho chytila za jednu ruku, potom za druhú a zakrútila ním, aby sa otočil naspäť. Trnko mal z naháňačky zábavu a aj Černičkovi trhalo kútikmi úst. Keď zbadal, že mama Trnka chytá, zabrzdil, až spadol na

koberček. A to nemal robiť – mal totiž ideálnu príležitosť Trnka chytiť. Keď mama Trnka pustila, dopadol na všetky štyri, ale nevzdal sa. Videl, že ho Černičko už dobieha. Štyri kroky urobil po štyroch, potom sa mu podarilo postaviť a naháňačka pokračovala.

Za ten čas už vstali aj dievčatá. Poobliekali sa a zatiaľ čo mama zišla dole, umyli si tvár a zobrali si hrebene.

„Ponáhľajte sa!“ povedala Čučorinka a stratila sa v schodisku.

Trnko s Černičkom si spomenuli na raňajky a zistili, že už sa nechcú naháňať. Rýchlo sa teda obliekli a ponáhľali sa dole.

V kuchyni si Čučorinka pochutnávala na chlebe s maslom a lekvárom. Borinka vzorne sedela, zatiaľ čo ju mama česala a zapínala jej vlásky so sponkami. Trnko s Černičkom pomalým tichým krokom prišli ku kruhovému stolu, sadli si a zahryzli do chlebička. Bol na ňom čučoriedkový lekvár.

Po raňajkách mama skontrolovala chlapcov a Čučorinke poopravovala gumičky. Každý si zobral batôžtek a doplnil si doň posledné veci do školy. Trnko si do škatuľky na ovocie odsypal sušené trnky a zbalil si ju do vrecúška s desiadou.

Zišli po širokej lesnej ceste. O chvíľu už uvideli školu so šikmou strechou a žlto-modro-červeným plotom.

V škole cez veľkú prestávku deti vybehli na školský dvor. Trnko sa tešil, lebo sa mohol stretnúť s ostatnými kamarátmi z Južnej. S Černičkom, Marhuľkom a Ringlotkom si sadli do kruhu a vybalili si desiatu. Vtedy si Trnko spomenul na sušené trnky, čo si priniesol so sebou.

Vystrel sa a porozhliadal sa, kde sú Borinka s Čučorinkou. Našiel ich vzadu na rohu školského dvora, ako sa nakláňajú cez plot, ktorý oddeľuje školský dvor od škôlky a rozprávajú sa s Malinočkou – aj jej trieda zo škôlky bola práve vonku. Zavolať na ne a gestom im ukázal, aby prišli.

Borinka a Čučorinka k nemu dobehli.

Trnko pozrel na Malinočku. „Pod’ aj ty!“ zakričal.

Malinočka pokrútila hlavou. Nemohla predsa preskočiť plot a prejsť na školský dvor.

Trnko sa na chvíľu zamyslel. „Pod’me všetci k plotu,“ povedal nakoniec a vydal sa smerom k Malinočke. Ostatní ho nasledovali.

„Čo to pre nás máš?“ pýtal sa Marhuľko zvedavo.

„Prekvapenie!“

Keď si všetci posadali k plotu, Trnko sa ešte raz obhliadol. „Sme tu všetci z Južnej?“ Potom vytiahol škatuľku z batôžka, pritlačil si ju k hrudi, otvoril vrchnák a vraví: „Sušené trnky!“

Do nosa im udrela sladkokyslá, trpká vôňa. Kamaráti na Trnka vrhli nadšené pohľady.

„Kto chce?“ spýtal sa Trnko a nabral si plnú dlaň trniek.

Nemusel sa pýtať viackrát, každý si nabral za hrst’. Aj Malinočka natiahla ruky cez plot a nabrala si čo najviac.